

Python - motivacija

- Pet osnovnih zahtjeva na sustav za znanstveno računanje:
 - Potpuni programski jezik.
 - Interaktivan.
 - Integrirana grafika.
 - Široka baza biblioteka.
 - Široka baza korisnika.
- U obzir dolaze Python, R, Matlab (i izvedenice).

Zašto Python

- Scipy-lectures.org, 1.1.1.2 i 1.1.1.3 (<http://www.scipy-lectures.org>).
- Isto je ScipyLectures-simple.pdf (SLS), str. 5-6,
(https://www.scipy-lectures.org/_downloads/ScipyLectures-simple.pdf).
- Tri cjeline (SLS, str. 6-8):
 - Python (jezik) u užem smislu ("jezgra") s osnovnim modulima.
 - Ipython.
 - Ključne numeričke i grafičke biblioteke (Numpy, Scipy i MatPlotLib)
(+ dodatni paketi).

Python - jezik

- Povijest:
 - Quido van Rossum, nizozemac, ~1980.
 - prva verzija, 1989.
 - Python 2.0, 2000.
 - Python 2.6 i Python 3.0, 2006.
 - Python 2.7 i Python 3.1, 2009.
 - Dalje samo 3.x, dok je 2.7 podržan do 2020.
 - Python 3.x nije kompatibilan unatrag s 2.x iako na prvi pogled nema razlike. Npr. u Pythonu 2.x je $5/2=2$, a u Pythonu 3 je $5/2=2.5$, dok je uvijek $5//2=2$.

Python - jezik

- Proceduralna i objektna paradigma (OO – objektno orijentirano):
 - https://en.wikipedia.org/wiki/Procedural_programming.
 - <https://www.codenewbie.org/blogs/object-oriented-programming-vs-functional-programming>.
- U svim računalnim programima postoje dvije komponente:
 - podaci (ono što program zna da ima).
 - ponašanja (ono što program može napraviti na podacima).
- OO paradigma: Čvrsto povezuje podatke i pripadna ponašanja na jednom mjestu (u tzv. **objektu**).
- Proceduralna paradigma: Podaci i ponašanja (postupci, algoritmi) su strogo odvojeni.

Python - jezik

- Python podržava i jedan i drugi način programiranja - jako zgodno za učenje i za eventualni prijelaz na OO.
- Ipak, Python je izrazito **objektno orijentiran**, ali ne kroz OO programiranje već kroz dosljedno proveden objektni ustroj!
- U Pythonu **sve je objekt** i to ima dalekosežne posljedice.

Što je objekt (u Pythonu)?

- Objekt je Pythonova **apstrakcija** za odredjeni skup podataka (u najširem smislu). Objekt ima:
 - **Identitet** (fizički postoji u memoriji i ima svoju adresu; naredba `id()`).
 - **Tip** (pojam koji određuje vrstu objekta; popis svih svojstava (atributa) zadaje sve objekte istog tipa).
 - **Atribute** (svojstva i metode, s tim da Python ne pravi jaku razliku izmedju atributa i metoda).
 - **Vrijednost** (sadržaj, podaci u užem smislu).
- Objekti mogu imati neka 'opća' svojstva: **izmjenjiv** (mutable) / **nezmjenjiv** (immutable), '**pozivljiv**' (callable) / '**nepozivljiv**' (non-callable), **pobrojiv** (iterable), **slijedni** (sequence), ...
- Tip se dobiva naredbom `type(<ime_objekta>)`, npr.:
`type('abcd123')` → `str.`
- Identitet se dobiva naredbom `id(<ime_objekta>)` npr.:
`id('abcd123').` → `140399258856928.`

Imenovanje objekata (*assignment*)

- **Imenovanje** objekata se vrši naredbom **dodjeljivanja imena** (**asignment**)
- Npr.:
 $a = 7$ --> Lijevo je IME, desno je OBJEKT; povezuje (bind) ime s objektom.
- Općenito:
 $<\text{ime}> = <\text{izraz}>$
- Npr.:
 $b = 42$ → Ime **b** se dodjeljuje objektu **42**.
 $c = 42$ → I ime **c** se dodjeljuje objektu **42** ($a \text{ is } b \rightarrow \text{True}$).
 $b+5$ → Ispisuje 47, ali se veza izmedju b i 42 ne mijenja.
- $b = \text{complex}(3,-2)$ → Veza imena b s objektom 42 se raskida, ali ime c ostaje
 $b+5$ → Ispisuje $(8-2j)$
- Python je **dinamički tipizirani** jezik, tj. prije upotrebe **imena ne treba deklarirati**, tj. pridjeliti im tip. Posljedično, iz imena se ništa (unaprijed) ne može zaključiti o tipu!

Varijante pridjeljivanja

- Višestruko pridjeljivanje (raspakiravanje):
 - $x, y, z = 2, 4, 7$
 - S desne strane može biti **bilo koji pobrojivi objekt**. S lijeve strane su imena odvojena zarezom. Jedna, a ne više naredbi.
- Prošireno pridjeljivanje:
 - $x = x+2$ → Na desnoj strani stvara novi objekt i pridružuje mu ime x.
 - $x+=2$ → Nastoji ažurirati postojeći objekt; ponašanje ovisi o tome da li je x izmjenjiv ili nije!!
- Npr. $x = [1, 2, 3]$ → Lista, izmjenjivi objekt.
 - $y = x$ → Novo ime za jednu te istu listu.
 - $x+=[5, 7]$ → $x = [1, 2, 3, 5, 7] = y !!$
 - $\text{id}(x) == \text{id}(y)$ → True.
- Npr. $x = (1, 2, 3)$ → n-torka, neizmjenjivi objekt.
 - $y = x$ → Novo ime za jednu te istu n-torku.
 - $x+=(5, 7)$ → $x = (1, 2, 3, 5, 7), y = (1, 2, 3)$, tj. imena x i y sada pokazuju na različite objekte!

Varijante pridjeljivanja, nast.

- Takodjer:
 - $X = (1, 3, 5)$ → n-torka, nepromjenjiv.
 - $X[1] = 7$ → Javlja pogrešku: `TypeError: 'tuple' object does not support item assignment.`
 - $X = X[0:1]+(7,)+X[2:3]$ → $X = (1, 7, 5)$, proizvodi novi objekt, a veza sa starim se raskida.

Jednostavni tipovi

- **Brojevi**, tipovi **int**, **float**, **complex** (svaki ima svoje računske operacije; pazi na cjelobrojno dijeljenje u Py2 i Py3).
- **Logičke vrijednosti**, tip **bool** (True, False):
 - `bool(broj)` = True ako je broj $\neq 0$, = False ako je broj = 0.
 - `bool(niz)` = True ako niz nije prazan, = False ako je niz = "".
- **nizovi znakova** (tip **str**):
 - `x = 'abc123'` ili `x = "abc123"`.
 - Slijedni tip (dopušta pristup preko indeksa, `x[2] → 'c'`.
 - Neizmjenjiv.
 - Mnogobrojni atributi/metode.

Kolekcije objekata (složeni tipovi)

(engl. containers, collections)

- Grupiranje više objekata koji dijele zajedničku poveznicu ili smisao.
- Ugradjene kolekcije opće namjene:
 - **lista** } **Slijedne** kolekcije (uz nizove znakova).
 - **n-torka** } Pristup elementima preko rednog broja (indeksa).
 - **rječnik** } **Asocijativne** kolekcije.
 - **skup** } Pristup elementima putem ključa.
- Sve standardne kolekcije su pobrojive (tj. imaju **standardni protokol obilaska** (SPO) elemenata) → univerzalnost (zapravo podržavaju objekt tipa *iterator* koji ima metodu *next*).
- **Osnovne operacije** nad kolekcijama:
 - **ispitivanje pripadnosti** (operator **in**).
 - **obilazak elemenata** putem SPO-a, koristi se u for petlji.
 - NAP. Ako objekt podržava SPO onda podržava i operator **in**!!

Kolekcije objekata (složeni tipovi), nast.

(engl. containers, collections)

- **Dodatne operacije.** Ugradjene kolekcije:
 - imaju operator jednakosti (`==`)
 - mogu se interpretirati kao logičke vrijednosti
 - imaju broj elemenata (ugrađena funkcija `len`)

Slijedne kolekcije, nizovi

(engl. sequences)

- **N-torka:**

- Okuplja objekte različitih tipova, npr. ('pero', 1, True, 7.2,).
- Stvaranje n-torki:
 - konstruktor **tuple**, ime = tuple(iterable).
 - izraz za tvorbu (operator **tvorbe** je zarez „;“, koji na kraju može ostati, a kod jednočlane n-torke mora ostati), npr. X = (3, 5, 1,).
- Neizmjenjiva.
- Podržava operatore “+” i “+=” .
- Koristi se za zadavanje više vrijednosti odjednom.
- Operacije: **nadovezivanje i ponavljanje**, npr.:
 $a = 2 * ('a', 'b') + (1, 7, 3) \rightarrow a = ('a', 'b', 'a', 'b', 1, 7, 3)$.
- metode: **index()**, **count()**, npr.:
 $a.index('b')$ daje 1, dok $a.count('b')$ daje 2.

Slijedne kolekcije, nizovi, nast.

(engl. sequences)

- **Lista**

- Slična n-torki, ali izmjenjiva (mutable).
- Zadaje se uglatim zagradama (zarez na kraju može i ne mora biti).
- Stvaranje lista:
 - Konstruktor **list**, `ime = list(iterable)`.
 - Izraz za **tvorbu**, npr. `ime = [4, 'a', True, 1.2, 'rtg']`.
 - **Obuhvaćajućim izrazom** iz drugog objekta:
`lista1 = [x for x in <pobrojivi_objekt> if <uvjet>]`, npr.:
`b = [x for x in ime if type(x) is str] → b = ['a', 'rtg']`.
- Operator `+=` proširuje postojeći objekt.
- **Operacije** nad listama:
 - Izdvajanje elemenata **indeksiranjem** i **izrezivanjem**.
 - Transformiranje **nadovezivanjem** i **ponavljanjem**.
- **Metode** lista: `append`, `index`, `remove`, `count`, `insert`, `reverse`, `extend`, `pop`, `sort`.

Slijedne kolekcije, nizovi, nast.

(engl. sequences)

- Indeksni operator “[]” (digresija):
 - $x[0]$ prvi elt, $x[5]$ šesti elt.
 - $x[-1]$ zadnji elt, $x[-2]$ predzadnji elt ...
 - $x[6:11]$ elt-i od 7 do 11 (**zadnji ima indeks 10!!**).
 - $x[6:11:2]$ kao i gore, ali s korakom 2.
 - $x[:5:2]$ od prvog do petog s korakom 2.
 - $x[5::2]$ od šestog do zadnjeg s korakom 2.
 - $x[:]$ - cijeli niz.
 - $x[::-1]$ cijeli niz, unatrag.

- Nap.: Tipična upotreba:
 - N-torke: različiti, ali povezani podaci.
 - Liste: istovrsni, nezavisni podaci.

Slijedne kolekcije, rasponi

- **Raspon**, npr. `a = xrange(3,10000)`:
 - Virtualne kolekcije.
 - Neizmjenjivi.
 - Elt-e stvaraju na zahtjev pa ne troše memoriju.
 - NAP: U Py2 naredba `range` proizvodi listu. U Py3 postoji samo `range` koji radi kao xrange.

Asocijativne kolekcije

- **rječnik (dictionary):**

- Kolekcija čijim elementima se pristupa putem **neizmjenjivih ključeva**
- Stvaranje rječnika:
 - Izraz za tvorbu su {}, npr.: a = {'ana': 45, 'ante': 73, 'pero': 87}
 - Konstruktor **dict**, npr.: a1 = dict([('pero', 87), ('ante', 73), ('ana', 45)])
- Pristup elementima je putem indeksnog operatora [], ali umjesto rednog broja dolazi ključ, npr.: a1['ante'] → 73
- Nema indeksa!!
- Redoslijed obilaska postoji (pobrojiva kolekcija), ali nije predvidiv.
- Približno konstantno vrijeme pristupa, umetanja i brisanja.
- Mnogobrojne metode: clear, items, pop, viewitems, copy, iteritems, popitem, viewkeys, fromkeys, iterkeys, setdefault, viewvalues, get, itervalues, update, has_key, keys, values

Kontrola tijeka programa

- **if-elif-else**

- if <logicki uvjet>: # zaglavlje
<naredbe tijela> # tijelo
 - if <uvjet1>:
 <tijelo1>
elif <uvjet2>:
 <tijelo2>
 ...
else:
 <tijeloAlt>

Kontrola tijeka programa, nast.

- Uvjetni izraz:
 - Rezultat **uvjetnog izraza** je jedna od dvije ponudjene vrijednosti ovisno o rezultatu **logičkog izraza**. Konkretno:
 - <rezultat-ako-istina> if <logički-uvjet> else <rezultat_ako_laž>.
 - Radi isto što i

```
if A:  
    x=A1  
else  
    x=B1
```
 - OK ako tijela u strukturi if-else sadrže samo pridruživanje jednog te istog imena prema jednoj od dvije moguće vrijednosti.
 - `x=A1 if A else B1`

Kontrola tijeka programa, nast.

- Petlja **while** (nepoznat broj ponavljanja):
 - `while <uvjetni izraz>`
`<tijelo>`
- Petlja **for** (poznat broj ponavljanja):
 - `for <upravljacko_ime> in <pobrojivi_objekt>`
`<tijelo>`
- Npr.:
`popis = ['pero', 'ante', 1234]`
`for i in popis:`
 `print i`
daje:
`pero`
`ante`
`1234`

Kontrola tijeka programa, nast.

- Konstrukt **enumerate**: iterator za indeks i vrijednost pobrojivog (iterabilnog) objekta (radi se o tuple-ima i raspakiravanju, vidi <https://www.afternerd.com/blog/python-enumerate/>).
 - `for n, x in enumerate(pobrojivi_objekt)
 <tijelo>`
- Npr:

```
popis = ['pero', 'ante', 1234]
for n, ime in enumerate(popis):
    print ime, 'ima redni broj', n
```

daje:
`pero ima redni broj 0
ante ima redni broj 1
1234 ima redni broj 2`

Funkcije

- Funkcija je programska cjelina (skup naredbi) koji obavlja neku dobro definiranu zadaću.
- Funkcija prima ulazne podatke putem (**ulaznih argumenata**)
- 2 načina da funkcija obavi svoju zadaću:
 - izračunavanjem povratne vrijednosti, ili
 - kroz popratne učinke (engl. *side effects*, npr. crtanje, ispis).
- Funkcije mogu biti '**samostojeće**' i **članske funkcije (metode)** nekog tipa. Mi ćemo pisati samo prve, a koristiti (obilno) obje.
- **Definicija** funkcije (stvara funkcijski objekt i daje mu ime):
 - `def imeFunkcije(<argumenti>)
 <kod_funkcije>`
- **Poziv** funkcije:
 - `imeFunkcije()` ili
 - `imeFunkcije(argumenti)`.

Funkcije, nast.

- Npr. za funkciju:

```
def sredVr(x)
    print(sum(x)/len(x))
```

- poziv

```
temp = [7., 3., 11., 1.]
sredVr(temp)
```

ispisuje 5.5.

- x je **formalni** argument, a temp je **stvarni** argument.

Argumenti funkcija i povratne vrijednosti

- Služe za prijenos podataka **u** funkciju.
- U pozivu treba paziti na broj, redoslijed i tip argumenata (iako to Python neće kontrolirati unaprijed).
- Ako se želi objektu promijeniti vrijednost putem formalnog argumenta, jedini način je pozvati **njegovu** metodu. No, pri tom stvarni argument mora biti izmjenjivog tipa!!
- Python argumente prenosi **dodjeljivanjem**.

- **Povratne vrijednosti f-je:** Naredba

return <ime ili izraz>

trenutno pekida izvodjenje funkcije i daje **povratni objekt**, kojemu se u pozivnom kodu **pridjeljuje ime**. Ako iza return nema ničega, vraća se posebna vrijednost None.

Prenošenje argumenata u Matlabu i Fortranu

(digresija)

- Matlab

```
function pero(y)
y = 2
return
```

- Fortran

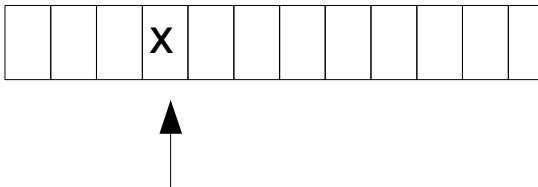
```
subroutine pero(y)
y = 2
return
end
```

POZIV
funkcije:
`pero(x)`

x
Glavni
radni
prostor

y
Radni
prostor
funkcije

$y=x$

... radna memorija

POZIV potprograma: call pero(x)

Potprogram: subroutine pero(y)

- x se kopira
- funkcija radi s **kopijom**
- izvorni x ostaje netaknut
- prenose se vrijednosti
(by value)

- y je fiktivna varijabla (zapravo pokazivač)
- u trenutku poziva y pokazuje na x
- funkcija radi **izravno** s x (iako ga zove y)
- u gornjem primjeru x poprima vrijednost 2
- prenose se adrese
(by reference)

Imenovani argumenti i argumenti s podrazumijevanim vrijednostima

- Npr. funkcija definirana s:

```
def fja(a1, a2, a3, a4)
```

- se može pozvati s:

```
fja(x1, x2, x3, x4)
```

Poštaje se broj i redoslijed.

```
fja(x1, a3=x3, a4=x4, a2=x2)
```

Nakon imenovanog, samo imenovani!

- ali ne i s:

```
fja(x1, a2=x2, x3, x4)
```

Pogrešno.

- Može se definirati i ovako:

```
def fja(a1, a2, a3=xp3, a4=xp4)
```

- a pozivati s:

```
fja(x1, x2)
```

Podrazumijeva se a3=xp3, a4=xp4.

```
fja(x1, a3=x3, a4=x4, a2=x2)
```

Kao i gore.

- ali ne i s:

```
fja(x1, a2=x2, x3)
```

Pogrešno.

Imenovani argumenti i argumenti s podrazumijevanim vrijednostima, nast.

- Imenovane argumente treba koristiti suzdržano jer povećavaju ovisnost izmedju funkcije i pozivnog koda.
- Podrazumijevane vrijednosti se vezuju (dodjeljivanjem konkretnih objekata) prilikom definiranja funkcije!!! Dakle, radi se o **jednom te istom** objektu. Zato treba koristiti neizmjenjive objekte ili None, pa u tijelu funkcije napraviti provjeru.
- Npr.:

```
def dodajListi(x,lista=[])
    lista.append(x)
    return lista
```
- Pozivi:

dodajListi(1)	→ [1]	# očekivano
dodajListi('a')	→ [1, 'a']	# neočekivano!

Članske funkcije tipova (metode)

- Većina rečenog do sada vrijedi i dalje.
- Metode se mogu pozvati na **dva načina**. Npr., funkcija *index* tipa *str* vraća indeks podniza:

```
x = 'abcd'  
x.index('c') → 2      # poziv u duhu OO paradigmе (preferirani!)  
str.index(x,'c') → 2  # poziv u duhu proceduralne paradigmе.
```
- Može i izravno:

```
'abcd'.index('c') → 2      # poziv u duhu OO paradigmе (preferirani!)  
str.index('abcd','c') → 2  # poziv u duhu proceduralne paradigmе.
```
- U prvom slučaju se podrazumijeva da je 'abcd' prvi argument u pozivu, tj. funkcija po defaultu radi na 'svom' objektu. Obje funkcije rade isto i imaju isti opis, ali nisu iste, čak ni istog tipa:
 - `x.index?`
`S.index(sub [,start [,end]]) -> int`
`Type: builtin_function_or_method.`
 - `str.index?`
`S.index(sub [,start [,end]]) -> int`
`Type: method_descriptor.`

Moduli i paketi

- Dva oblika programske cijelina:
 - **Modul** je (pojedinačna) datoteka programskog koda s definicijama srodnih konstanti, funkcija (i/ili razreda).
 - **Paket** je skup modula u istom imeniku koji može sadržavati i podimenike s podpaketima (subpackages).
- Module i pakete uključujemo naredbom **import**, npr. naredba

```
import sys
```

stvara pristupni objekt (sys) u trenutnom prostoru imena. Atributi tog objekta daju pristup sadržaju modula, bez zadiranja u trenutni prostor imena (analogija s datotečnim sustavom).
- razne varijante naredbe **import**:

```
import matplotlib as mpl
import numpy.random as rnd
from numpy import random as rnd
from numpy.random import gamma
from numpy import * # Ovaj oblik se obeshrabruje !!
```
- Python učitava modul samo prvi put!! Za ponovo učitati modul treba upotrijebiti funkciju **reload(modul)**, npr. **reload(sys)**.

Lokalna i globalna imena, prostori imena

(namespaces, digresija)

- Globalna: imena u modulu izvan tijela funkcije --> **globalni prostor imena**.
- Lokalna: imena kojima se vrijednost dodjeljuje unutar tijela funkcije (uključuju i formalne argumente) --> **lokalni prostor imena**.
- Globalna imena **su vidljiva** u funkcijama, no mogu biti '**prekrivena**' lokalnim imenima, npr.:

```
a = 1; b ='pero'      # globalna imena
def fja(x)
    z = a+3          # Koristi se globalno ime a
    b = 7+x          # Lokalno ime b
    return b         # Nema utjecaja na globalno ime b!!!
```
- NAP.: postoji i **ugradjeni prostor** imena (**built-in** name space, import **__builtin__**), koji sadrži, npr., int, abs, len, ...,

IPython

- Ipython je napredno **interaktivno sučelje** za Python (s naredbenom linijom, tj. *command-line interface*), napredni terminal, konzola (slično kao u Matlabu). *Command line REPL (read-eval-print loop) environment.*
- Osnovne značajke:
 - Nakon pokretanja dobije se **kratki podsjetnik**:
 - ? → Introduction and overview of IPython's features.
 - %quickref → Quick reference.
 - help → Python's own help system.
 - object? → Details about 'object', use 'object??' for extra details.
 - **Ulazi** (interaktivne naredbe) se pamte u **listi In**, a **izlazi** (rezultati) u **rječniku Out**.
 - **Nadopuna sintakse** pomču tipke TAB radi u svim 'razumnim' situacijama. Pogodno za istražiti strukturu objekta, vidjeti atribute, ...
 - Pristup **dokumentaciji** putem znaka '?', npr.:
 - ?objekt ili objekt?
 - ?objekt.atribut ili objekt.atribut?
 - ?funkcija ili funkcija? (i funkcija je objekt)daje osnovne informacije. Kada je moguće, ?? daje proširene informacije.

Ipython, nast.

- **Magične funkcije** (*magic functions*); rade unutar IPthona, slično kao naredbe shell-a. Najčešće:
 - **run** program.py Izvodi program.py unutar IPthona. Objekti koje program proizvede ostaju u interaktivnom prostoru imena!
 - **who** Ispisuje imena iz interaktivnog prostora.
 - **whos** Detaljniji ispis, vrlo korisno!! (Najčešće nas zanima tip nekog objekta ili vrijednost neke varijable.)
 - **whos** tip Ispisuje samo objekte zadanih tipa.
 - **reset** Briše sve iz interaktivnog prostora imena.
 - **reset -f** Isto, ali bez pitanja (*forced*).
 - **reset -f array** Kao i gore, ali samo NumPy arrays.
 - **reset_selective -f** ime1 ime2 Briše zadana imena.
 - **timeit** Mjeri vrijeme potrebno za izvršavanje.
- Naredbe **shella** su dostupne ali ih treba započeti znakom '!'. Npr.
!cp pero.txt ante.txt.
- Neke naredbe, npr. ls, pwd, rade i bez uskličnika.

Znanstveno računanje u Pythonu (Scientific Computing)

- Ključne biblioteke (moduli):
 - **NumPy** definira podatkovne strukture za učinkovit rad s poljima.
 - **SciPy** kolekcija biblioteka s funkcijama za znanstveno računanje u mnogim područjima; temelji se na NumPy.
 - **Matplotlib** biblioteka funkcija za vizualizaciju (daje 2D i 3D slike visoke kvalitete, tzv. **publication-quality**).

NumPy

- import numpy as np
- NumPy polje je objekt tipa **ndarray**:
 - homogeno, tj. sadrži istovrsne elemente.
 - fiksne duljine (broj elt-a se ne može mijenjati).
 - osnovni **atributi**: shape, size, ndim, nbytes, dtype.
- Npr.:

x = np.array([[1, 2, 3],[4., 5., 6]])	→ array([[1., 2., 3.], [4., 5., 6.]])	
type(x)	→ numpy.ndarray	
x.shape	→ (2, 3)	
x.size	→ 6	
x.ndim	→ 2	
x.dtype	→ dtype('float64')	
whos	→	
Variable	Type	Data/Info

x	ndarray	2x3: 6 elems, type `float64`, 48 bytes

IEEE aritmetika pokretnog zareza

(floating point, FP, digresija)

- opće prihvaćeni standard za aritmetiku na računalu
- **ideja:** ako su $x, y \in \text{FP}$, te $\circ \in \{+, -, *, :, \sqrt{\cdot}\}$, tada je rezultat $x \circ y$ FP broj koji bi se dobio **egzaktnim računom** i naknadnim **zaokruživanjem** u FP broj. (Dakle **najbolje moguće.**)
- **dodatni zahtjev:** Za $x, y \in \text{FP}$, rezultat $x \circ y$ je **uvijek** $\in \text{FP}$, eventualno posebne vrste (Inf, -Inf, NaN)

- IEEE aritmetika je ugradjena unutar tipa np.float!!
- Funkcija np.finfo daje informacije o FP tipovima:
 - `np.finfo(np.float64).max` → $1.7976931348623157e+308$ (**realmax**)
 - `np.finfo(np.float64).tiny` → $2.2250738585072014e-308$ (**realmin**)
 - `np.finfo(np.float64).eps` → $2.220446049250313e-16$ (**strojni epsilon**, relativna udaljenost između dva **susjedna** broja u FP sustavu)

IEEE aritmetika pokretnog zareza

(floating point, FP, digresija)

- Imena **inf** i **nan** ne postoje unutar samog Pythona, već kao `np.inf` i `np.nan`, a mogu se zadati i kao `inf = float('inf')` te `nan = float('nan')`.
- Inf = FP broj koji nastaje ako egzaktni rezultat premašuje realmax.
- NaN = FP broj koji nastaje iz operacija koje nemaju određeni rezltat, npr. $0/0$, $\infty - \infty$. **Not a Number**, jako koristan objekt!!
- Npr.:
 - $1/\text{np.inf} \rightarrow 0$, $\text{np.array}(1.)/0 \rightarrow \text{inf}$, $1/\text{np.nan} \rightarrow \text{nan}$
 - (Skoro) svaka operacija koja uključuje NaN-ove rezultira s NaN!! **Vrlo korisno!!!**
 - Iznimke: $1^{**\text{np.nan}} = 1$, $\text{np.nan}^{**0} = 1$

NumPy, nast.

- Redoslijed elemenata u memoriji: default je 'raw' (kao u C-u), ali se može zadati da bude i 'column'.
- Kreiranje polja:
 - `np.array(pobrojivi objekt)`, npr. :
`x = np.array([1, 2, 3]);` → `x.ndim=1, x.shape=(3,)`
`x = np.array([[1, 2, 3]]);` → `x.ndim=2, x.shape=(1,3)`
 - funkcije `np.zeros`, `np.ones`, `np.arange`, `np.linspace`, `np.empty`, ...
- indeksiranje i izrezivanje je isto kao kod lista.

NumPy, napredno indeksiranje (fancy indexing)

- Indeksiranje pomoću listi, NumPy polja i sl. sa **cjelobrojnim** elementima.
Npr:
 - $x = \text{np.array}([[1, 2, 3, 4], [40, 50, 60, 70], [-10, -20, -30, -40]]) \rightarrow$
 $x = \text{array}([[1, 2, 3, 4],$
 $[40, 50, 60, 70],$
 $[-10, -20, -30, -40]])$
 - $x[:, [0, 2, 2]] \rightarrow x = \text{array}([[1, 3, 3],$
 $[40, 60, 60],$
 $[-10, -30, -30]]).$
- Nap.: int se **ne može** zamijeniti s float (u koje su uključeni nan i inf). Npr.:
 - $x = \text{np.array}([1, 2, 3]) \rightarrow$ cjelobrojno polje
 $x[1] = 3.5 \rightarrow$ javlja pogrešku
 $x = x.astype(\text{np.float}) \rightarrow$ mijenja tip u float
 $x[1] = \text{np.nan} \rightarrow$ $x = \text{array}([1., \text{nan}, 3.]).$

NumPy, napredno indeksiranje, nast.

- Operator `np.r_` vrši sljepljivanje polja te indeksa (slice) uzduž prve osi (po **retcima**). Npr.:
 - `np.r_[np.array([3, 5, -2]), [-1, 2], np.nan]` →
`array([3., 5., -2., -1., 2., nan])`
 - `b = np.r_[2:6, 7:3:-1]` → `array([2, 3, 4, 5, 7, 6, 5, 4])`
- Operator `np.c_` vrši sljepljivanje polja te indeksa (slice) uzduž druge osi (po **stupcima**). Npr.:
 - `np.c_[np.array([3, 5, -2]), [-1, 2, np.nan]]` → `array([[3., -1.], [5., 2.], [-2., nan]])`
 - `b = np.c_[2:6, 7:3:-1]` → `array([[2, 7], [3, 6], [4, 5], [5, 4]])`
- Indeksiranje pomoću **logičkih izraza** (*boolean indexing*). Npr.:
 - `x = np.array([1, 2, 3, 4, 5])`
 - `y = x>2` → `y = array([False, False, True, True, True])`
 - `z = x[y]` → `z = array([3, 4, 5]).`

NumPy, mijenjanje oblika polja

- np.reshape, npr.
 - `x = np.array([[1, 2, 3, 4], [40, 50, 60, 70], [-10, -20, -30, -40]])` →
`x = array([[1, 2, 3, 4],
 [40, 50, 60, 70],
 [-10, -20, -30, -40]])`
 - `y = x.reshape((4,3))` → `array([[1, 2, 3],
 [4, 40, 50],
 [60, 70, -10],
 [-20, -30, -40]])`
 - Reshape kad god može vraća pogled (*view*)
`x[-1,-1] = 999` → `y = array([[1, 2, 3],
 [4, 40, 50],
 [60, 70, -10],
 [-20, -30, 999]])`
 - `y = x.copy().reshape(4,3)` daje **novo** polje y.

NumPy, mijenjanje oblika polja

- Vektorizirani izrazi:
 - aritmetičke operacije na np.array poljima rade po elementima,
 - funkcije rade po elementima.
- Logički i uvjetni izrazi:
 - u numeričkim izrazima, boolean **False** se prevodi **u nulu**, a boolean **True** se prevodi u 1.
- np.where, np.nonzero su ekvivalent od find u Matlabu. Npr.:
 - $x = np.array([1, 2, 3, 4]) \rightarrow array([1, 2, 3, 4])$
 - $x//2==x \rightarrow array([False, True, False, True])$
 - $(x//2==x).nonzero() \rightarrow (array([1, 3]),)$

NumPy, matrične i vektorske operacije

- $@ \rightarrow$ **matrično** množenje np polja (isto i np.matmul; može i s np.dot)
 - $C = A @ B \rightarrow C = A^*B$ (matrično), A i B su tipa np.ndarray,
 - $C = A @ x \rightarrow C = A^*x$ (matrično), x je vektor .
 - Npr.:

$A = np.array([[1, 2, 3, 4], [40, 50, 60, 70], [-10, -20, -30, -40]])$

$\rightarrow A = array([[1, 2, 3, 4], [40, 50, 60, 70], [-10, -20, -30, -40]])$

$x = np.array([np.arange(1,5)]) \rightarrow x = array([[1, 2, 3, 4]])$

$y = A @ x \rightarrow$ javlja pogrešku:

ValueError

----> 1 $y = A @ x$

Traceback (most recent call last)

- ValueError: matmul: Input operand 1 has a mismatch in its core dimension 0, with gufunc signature (n?,k),(k,m?)->(n?,m?) (size 1 is different from 4)

NumPy, matrične i vektorske operacije, nast.

- $y = A @ x.T$ → $y = \text{array}([[30], [600], [-300]])$ je OK.
- Ponašanje ovisi o oblicima (shape) ulaznih argumenata!! -> np.matmul?
- np.inner -> skalarni produkt
- Općenito, do uvođenja operatora @, množenje matrica pomoći .dot je bilo malo nespretno, npr. A^*B^*C bi bilo
 - np.dot(A, np.dot(B, C)) ili np.dot(np.dot(A, B), C), a bolji način je:
 - $A.\text{dot}(B.\text{dot}(C))$ ili $A.\text{dot}(B).\text{dot}(C)$
- postoji i tip matrix, ali se upotreba ne ohrabruje!

NumPy, računanje s poljima različitih oblika - emitiranje (broadcasting)

Operacije među poljima su OK ako su polja istog oblika ili je jedno polje skalar.

- ```
>>> from numpy import array
>>> a = array([1.0, 2.0, 3.0])
>>> b = array([2.0, 2.0, 2.0])
>>> a * b
array([2., 4., 6.])
```
- ```
>>> from numpy import array
>>> a = array([1.0,2.0,3.0])
>>> b = 2.0
>>> a * b
array([ 2.,  4.,  6.])
```
- U drugom slučaju je skalar b emitiran po polju a.
- Moćno i elegantno poopćenje → emitiranje (broadcasting)
- Opći postupak (pravilo)
 - Uspoređuju se oblici (shape) počevši od **kraja**
 - Emitiranje kreće ako su pripadne dimenzije **jednake** ili je neka **1**
 - Nap.: Nije nužno da broj dimenzija bude jednak!
 - Oprez: Ako nismo svjesni, do emitiranja može doći i kada to ne želimo!

NumPy, računanje s poljima različitih oblika - emitiranje (broadcasting), nast.

- Detaljnije:
 - <https://numpy.org/doc/stable/user/theory.broadcasting.html>
 - <https://numpy.org/doc/stable/user/basics.broadcasting.html>

MatPlotLib

- Praktički svaki račun završava slikom (grafikom).
 - **MatPlotLib** je opća Py biblioteka za proizvodnju 2D i 3D grafova visoke kvalitete. Postoje i druge specijalizirane biblioteke.
 - Dizajnirana po uzoru na Matlab-ov grafički sustav.
-
- import matplotlib as mpl
 - import matplotlib.pyplot as plt
-
- Grafika se gradi hijerarhijski:
 - **Slika** (X-prozor ili MS-prozor) je predstavljena objektom tipa **figure**.
 - Pojedini **graf** je predstavljen objektom tipa **axes** koji je metoda od figure.
 - Daljna svojstva (**linije, tekst, ...**) su objekti koji su metode od axes, itd.

MatPlotLib

- Za interaktivno crtanje treba zadati `plt.ion()` ! BITNO
- `fig1, ax = plt.subplots()` # stvara objekte figure (fig1) i axes (ax),
- `fig1, ax = plt.subplots(3,2)` # stvara objekte figure (fig1) i polje objekata axes (ax) oblika (3x2).
- `fig1, ax = plt.subplots(nrows=3,ncols=2)` # isto kao prethodno;
objekti ax se nalaze medju
atributima of fig1.
- Nap.: Treba razlikovati `plt.subplots()` - proizvodi novi Figure i skup Subplot-a, od `plt.subplot()` - dodaje novi Subplot na postojeći Figure
- razne vrste grafova (npr. **plot**, **step**, **bar**, **hist**, ...) su **metode** od ax.

MatPlotLib

- Crtanje linija:
 - `lin1 = ax.plot(x,y,'opis_lin')`
 - `lin1 = ax.plot(x1,y1,'opis_lin1', x2,y2,'opis_lin2', ...)`
 - `lin1 = ax.plot(x,Y)`
 - `lin1 = ax.plot(X,y)`
- Upravljanje
 - `ax.hold()` # Prebacuje iz **on** u **off** i obratno
 - `ax.hold(True)` # Podrazumijevana vrijednost (default)
 - `ax.hold(False)`
 - `ax.cla()` # Briše sve iz aktivnog axis-a ax, preferirani način
 - `plt.close()` # Zatvara (briše) aktivnu sliku
 - `plt. close(fig1)` # Zatvara sliku (objekt) fig1
 - `plt.close('all')` # Zatvara sve slike

MatPlotLib

- metode za uređenje **grafa**:
 - `ax.set_title('naslov')`
 - `ax.set_xlabel('opis_x_osi')`
 - `ax.set_ylabel('opis_y_osi')`
 - `ax.grid()` # dodaje grid prema tickovima
 - `ax.text(x0,y0, 'tekst', svojstva)` # ispisuje 'tekst' na položaju (x0,y0)
- metode (osnovni atributi) **linije**:
 - **color**, **linewidth** (ili `lw`), **linestyles** (ili `ls`), **marker**.
 - Mogu se zadati kod poziva funkcije `plot`, kao imenovani argumenti.
 - Radi i opis linije poput '`go--`' (zeleno, marker 'o', linija crtkana).
- **legenda** se zadaje metodom `axes-a`:
 - `ax.legend()` # samo linije s `label='opis'`
 - `ax.legend(labels)` # postojeće linije redom
 - `ax.legend((line1, line2, line3), ('label1', 'label2', 'label3'))` # samo zadane linije, a'la Matlab

MatPlotLib

- Crtanje izolinija (kontura)

- `ax.contour(z)` # crta konture u polju z tipa (m,n)
- `ax.contour(x,y,z)` # x i y su koordinate točaka u z; 2D polja istog oblika (shape) kao z; nivoi se određuju automatski
- `ax.contour(x,y,z,v)` # ako je v broj (*int*) on zadaje broj izolinija; ako je v polje (vektor) onda zadaje nivoe
- `cc = ax.contour(...)` # vraća odgovarajući objekt
- `cc.clabel()` # označava izolinije (najvažnija metoda)
- `cc.clabel(fmt='%1.2f', fontsize=9, ...)` # specifična svojstva labela
- `ax.contourf(...)` # radi kao i contour, ali tako da oboji područja između izolinija
- `fig.colorbar(cc)` # sa strane dodaje skalu u boji

- Spremanje slike u datoteku

- `plt.savefig('ime.png')`
- `plt.savefig('ime.tif')`

Literatura

- Z. Kalafatić i dr. (2016): Python za značajne, Element, 513 str.
- R. Johansson (2015): Numerical Python, A Practical Techniques Approach for Industry, Apress, 487 str.
- https://www.srce.unizg.hr/files/srce/docs/edu/osnovni-tecajevi/d105_polaznik.pdf
- https://www.python-course.eu/why_python.php
- https://www.scipy-lectures.org/_downloads/ScipyLectures-simple.pdf
- Prmjeri s kodovima za crtanje:
 - <https://matplotlib.org/2.2.3/gallery/index.html>
 - <https://matplotlib.org/3.0.0/gallery/index.html>